

האשה . אידי דליירי לעגל ביש מותרות בפסול תרומה ומעשר קתי נמי הא פירקא בתריה דליירי נמי בתרי דקתי היתה בך לוי נפסלה מן המעשר בת כהן מן התרומה:

הולד ממור מזה ומוה . אר"י דאפילו לאחר שנתן הראשון גט הוי ממור מן השני מידי

דהוא אראשון שפולד ממור ממנו:

מבשר דרישא ברוטא ב"ד נכעז אחד אלמא עד אחד מהימן מנלן . למאי דס"ל השאף דעד אחד מהימן מלחורייתא אל דקתי ליה ברשות ב"ד לפי שז דברים שזין נאמן ב"ד וזריכה לישלל לנ"ד להסירה לינשא על פיו אכל בשנים הדבר יתוע שהיא מותרת ואמ"ל סבור עשוי נאנמן מן התורה כמו שנים מ"מ אסורה לחוד (ב) דבעד אחד הוה לה למידק אה"פ שהאמינו וממאסמיס ארוה אס אומר שלא להב' ולאמ"ל לשאר (ג) חייבי טהרות מ"מ לענין תרומה מק"ו ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני הייבום עשה מתים כחיים מקום שעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לפוסלה מן התרומה אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל וורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון בולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון בולד מן השני ת"ל ויבן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

סריקא . ריקה כמו אילן סרק (ב"ב דף קז:) ולא נעשה מתים כחיים . וסחור ליקה אל ימות בנה לאחר זמן : דרכיה דרכי נועם . זו שהיה לה בן ולא נוקקה ליבם ויעוט לשוק ומת בנה אל תלמד תלמוד הכי היא מתנהגה על בעלה הילך על כרחך בן אין לו בשעת מיתה קאלמד תורה אור

הדרן עלך יש מותרות

האשה . בלא ואמרו לה כ"ו .

בעד אחד כדדייקין בגמרא מסיפא : האל מזה ומוה . כשאף אשח איש שינחה דהך לרוח אנטרה היא אר"י דהיינו דבכ"ב לעד אחד בלשה מקום עיגולא טעמא מוזי מקום היא גופא דיקאף עד דיערה בקושטא ומינכא והא דלא דיקאף קסי' לה : ולאכס גט מלא ומוה . אס תרעה להכאף לאחר ועטמא דבעיא גט משני מפרש בגמרא : מונוג . ואפילו מה שנוטה ואכלה תחיו : בלאות . ואפילו שיקח בגדים שהיו לה לא אוליא מש : והולד ממור מזה ומוה . אס ילדה משני ממור גמור ואס טוב החזירה ראשון יקליף ליה לו הוי ממור מוכרייה :

נפסל מן הספקה . משום זונה : יבמה . יבמה וכן תלויה דרכין : יורשין כחופסה . בגמרא פריך כחופסה מוזי הוא : מולין . לחיו מן ראשון מלחורייתא חולין חובן גזור דלא ליבס ואחיו של חולין חובן מדרבנן משום גזירה שאל יאמרו גירס זה וכאז זה כו' דמפרש בגמ' (קטן פה) : גבי גט : ביאשא או מלאשא . ארישא פולג דקתי לו מייבומין : ואין סוגא ממור . אס החזירה הראשון : ניספ שלא ברשות ב"ד . שכלו שני עדים ואמרו מת בעלך וינספ מטלמה שרוי לה ליה לריבה להיתר ב"ד : מותרת היא לו . לזכרונה היא : פסופוס מן סקרבן . דיקד שטסה בבוראס ב"ד פטור : שלא על פי ב"ד . אלא בעדים חייבת קרבן שגונגת היא וחין זה חונס הפטור מן הקרבן דאזיבי לה לאחמתי : אלא אישתיק מסימן . ולא לחמינן חולין לעורה קא מיימי : לעיל זא . אי נינשא טרי . אמרו לו חללה חלב : ופי לא מסימן לים מסימן . אלמא עד אחד מהימן בלאיסור ואיתר דקא מיימי מטתא אפומיה ומיתאלל דאי לא מהימן היכי מתאללל דלמא חולין בעורה ניכור : ומה אס ירשא לומר מזור סיפא . הכי זין נאמן לפטור עלמו מקרבן חזין עדים מלא להכחישו בהא הילכך אי אמר נמי לא חלתי : נאמן ומדחילינו בהא מכלל דרישא עד אחד אומר אכלת כו' דדייק יקליף ליה הא אישתיק חייב מדאי הכל היא :

הייבום עשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל וורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון בולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון בולד מן השני ת"ל ויבן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

הדרן עלך יש מותרות

האשה בעלה בולדת

ואמ"ל בא בעלה תצא מזה ומוה וזריכה גם מזה ומוה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מונוגות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נטלה מזה ומוה והולד ממור מזה ומוה יולא זה וזה טמא לה יולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלה מן הבהנה יובת לוי מן המעשר יובת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעור אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר כביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פומרת וכתרה ואין הולד ממנו ממור ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופמורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כה ב"ד שפומרה מן הקרבן הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא : גב' מרקתי סיפא נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ד אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד ואעד אחד אלמא עד אחד נאמן וחנן נמי יהוזקו להיות משיאין עד מפי אע"ד ויבשה מפי אשה אשה מפי עבד ומפי שפחה אלמא עד אחד מהימן וחנן נמי אע"פ אחר אומר אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי מעמא דאמר לא אכלתי הא אישתיק מהימן אלא עד אחד מהימן מדאורייתא מנא לא דתניא א"ו הודע אלו חפאתו אלא שיודיעוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פמור תלמוד לומר או הודע אלו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו טרי ולא קא מכחישו להו קרא למה לי אלא לאו חד ובי לא קא מכחישו ליה מהימן ש"מ עד אחד נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק (*) ושתיקה כהודאה דמאי דתעד דקתי סיפא אומר שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פמור רבי מאיר מחייב אמה ר' מאיר קל וחומר (ב) אם הביאורו שנים ילדי מיתה ומורה להי ביאותו לדי קרבן הקל אמרו לו מ'ה אם ירצה לומר מויד ראשון ירשא

הדרן עלך יש מותרות

הייבום עשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל וורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון בולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון בולד מן השני ת"ל ויבן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

הדרן עלך יש מותרות

האשה בעלה בולדת

ואמ"ל בא בעלה תצא מזה ומוה וזריכה גם מזה ומוה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מונוגות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נטלה מזה ומוה והולד ממור מזה ומוה יולא זה וזה טמא לה יולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלה מן הבהנה יובת לוי מן המעשר יובת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעור אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר כביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פומרת וכתרה ואין הולד ממנו ממור ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופמורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כה ב"ד שפומרה מן הקרבן הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא : גב' מרקתי סיפא נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ד אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד ואעד אחד אלמא עד אחד נאמן וחנן נמי יהוזקו להיות משיאין עד מפי אע"ד ויבשה מפי אשה אשה מפי עבד ומפי שפחה אלמא עד אחד מהימן וחנן נמי אע"פ אחר אומר אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי מעמא דאמר לא אכלתי הא אישתיק מהימן אלא עד אחד מהימן מדאורייתא מנא לא דתניא א"ו הודע אלו חפאתו אלא שיודיעוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פמור תלמוד לומר או הודע אלו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו טרי ולא קא מכחישו להו קרא למה לי אלא לאו חד ובי לא קא מכחישו ליה מהימן ש"מ עד אחד נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק (*) ושתיקה כהודאה דמאי דתעד דקתי סיפא אומר שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פמור רבי מאיר מחייב אמה ר' מאיר קל וחומר (ב) אם הביאורו שנים ילדי מיתה ומורה להי ביאותו לדי קרבן הקל אמרו לו מ'ה אם ירצה לומר מויד ראשון ירשא

(*) [קטן פה . ב"ב כז . ג' ע' ג']

הדרן עלך יש מותרות

הייבום עשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל וורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון בולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון בולד מן השני ת"ל ויבן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

הדרן עלך יש מותרות

הייבום עשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל וורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון בולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון בולד מן השני ת"ל ויבן אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לא עשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לענין תרומה אינו דין שלא נעשה ולד מן הראשון בולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

הדרן עלך יש מותרות

האשה בעלה בולדת

ואמ"ל בא בעלה תצא מזה ומוה וזריכה גם מזה ומוה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מונוגות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נטלה מזה ומוה והולד ממור מזה ומוה יולא זה וזה טמא לה יולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלה מן הבהנה יובת לוי מן המעשר יובת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעור אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר כביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פומרת וכתרה ואין הולד ממנו ממור ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופמורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כה ב"ד שפומרה מן הקרבן הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא : גב' מרקתי סיפא נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ד אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד ואעד אחד אלמא עד אחד נאמן וחנן נמי יהוזקו להיות משיאין עד מפי אע"ד ויבשה מפי אשה אשה מפי עבד ומפי שפחה אלמא עד אחד מהימן וחנן נמי אע"פ אחר אומר אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי מעמא דאמר לא אכלתי הא אישתיק מהימן אלא עד אחד מהימן מדאורייתא מנא לא דתניא א"ו הודע אלו חפאתו אלא שיודיעוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פמור תלמוד לומר או הודע אלו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו טרי ולא קא מכחישו להו קרא למה לי אלא לאו חד ובי לא קא מכחישו ליה מהימן ש"מ עד אחד נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק (*) ושתיקה כהודאה דמאי דתעד דקתי סיפא אומר שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פמור רבי מאיר מחייב אמה ר' מאיר קל וחומר (ב) אם הביאורו שנים ילדי מיתה ומורה להי ביאותו לדי קרבן הקל אמרו לו מ'ה אם ירצה לומר מויד ראשון ירשא

(*) [קטן פה . ב"ב כז . ג' ע' ג']

[ע' חספוטא זכמיס עו : דים כל מלה זכמיס מילין כג : ד"ס זכמיס]

הגדרות הב"ח (ה) גב' ק"ו ומה אס : (ג) חוס' ד"ס ממלוכו' : לחזור לו דבעד אחד : (א) ד"ר ה' : מחיר אוד : מימי טהרות . ג"כ ע"י בערנין דף בלא ו' אמרו לו ד' ק' ב'מ"ש החוס' ד"רס אל דלמא :

גליון הש"ס תוס' ל"ס סוגא ממור וכו' פסוקא ממור ממו . ע"י ע"ד דף מט ע"כ תור"ס סוקט נמי :

תוס' ל"ס סוגא ממור וכו' פסוקא ממור ממו . ע"י ע"ד דף מט ע"כ תור"ס סוקט נמי :

שנת קמה . קטן ככורות מו :

קדושן סנה' [כ"ד י"א] :

כ"מ ג' כ"ד י"א :

(ה) נראה לזכורתי ע"י לעיל עד תיבת ממוה מדרבנן אל . גמ"ס מן פה ובידי לקמן אלל תיבות וכה קיי"ל דלון ממור ממוס . (ג) נראה להבליגן ממורס וכן ל' ע"י לעיל סנה' בלוי הכל מודים כגאל על נהנה ועל סוקטס וכו' דלון הולד ממור ועוד דלא חתקן בשום זוכתא דלתי :